

Nagy sikere volt Olofsson Placid bencés szerzetes előadásának a Városházán. A szovjet haláltábor egyik túlélőjét a Zirci Országzászló Alapítvány hívta meg. Bittmann Károly úgy félezer kilométert vezetett le néhány órán belül, hogy a zirciek fültanúi lehessenek a GULAG-on eltöltött évtized eseményeinek. A meghívók ajándékkal hálálták meg a 94 éves Placid atyának, hogy megtisztelte jelenlétével városunkat, a kiváló humorérzékű szerzetes pedig rubinmisés áldással búcsúzott a zirciektől. Most pedig lássuk az első világháború idején kezdődő életutat, s az előadó néhány bölcsességét és tréfáját.

ÉLETÚT

77. Nemcsak a magyar népmesék száma ez: ennyi időt töltött el Placid atya a pannonhalmi bencés rend tagjaként. További nyolc benedekrendi esztendő Budapesthez kötődik. Olofsson Károly Placid 1916. december 23-án született. 1939-ben szentelték pappá. Tavaly volt a rubinmiséje, amelyet 70 éves papi szolgálatkor tartanak. Volt káplán, a háború idején tábori lelkész, majd Sopronban tanár. 1945 júniusában a főapát a romokban heverő fővárosba helyezte át. Itt tartóztatta le a magyar kommunista rendőrség '46 tavaszán. Előbb az Andrassy út 60-ba, a mai Terror Háza Múzeumba került, ahonnan a Markó utcai fogházon keresztül vezetett útja a GULAG-ra, a Szovjetunió rabtelepére. 10 év kényszermunkára ítélték. A rabságot egy feladatnak tekintette, mégpedig, hogy rabtársaiban a végsőig tartsa a lelket. 1955. szeptember 24-én jöhetett haza, a marhavagonban együtt utazott Kovács Bélával, egykori földművelésügyi miniszterrel, az 1956-os forradalmi kormány államminiszterével. Teológusi, tanári és bölcsészdoktori diplomával fűrészgépen és mosodai cselédként dolgozott. Előbbi következménye lett ujjának elvesztése, utóbbié a nyugdíj.

BÖLCSESSÉGEK

1. Nem szabad panaszkodni!

„**Példabeszéd**” – Nem engedték panaszkodni a rabtársaikat, minden másról eshetett szó, csak erről nem. Panaszkodással még soha nem oldódott meg semmi. Az akaratot kell növelni, ez hozzátartozik az egyéniséghez.

2. A szenvedést nem kell keresni, jön magától, ellenben észre kell venni az élet apró örömeit!

„**Példabeszéd**” – Volt egy olimpiai bajnok rabtársuk, aki egy napon azt mondta: ma nem ért rá szenvedni, mert állandóan figyelnie kellett az apró örömöket, és azokat újra és újra felsorolni. Tizenhatot számolt össze.

3. A politikai foglyoknak van egy szakmai ártalmuk: mindig ártatlanok.

„**Példabeszéd**” – Együtt volt a rabtelepen nyilas tömeggyilkosokkal is, akik azt mondták, hogy ártatlanok, a zsidókat fanatizmusból ölték meg.

4. Akinek van hova kapaszkodnia, annak egy picit könnyebb a szenvedést elviselni.

„**Példabeszéd**” – Hívóként a Jóistenbe kapaszkodtak, s úgy érezték, a Jóisten is akarja a túlélésüket.

TRÉFÁK

„A bencés reverenda olyan, mint a cisztercieké, csak fekete. Mi nem kétszínűek vagyunk, hanem egyszínűek.”

„A Szovjetunió bele volt habarodva a nagy számokba. Ott a boltba nem lehetett 1 kiló kenyeret venni, csak 1000 gramm kenyeret, mert 1 kiló az a kapitalistáknak van, önekik 1000 gramm kenyérük van.”

„Moszkvától 900 kilométerre keletre fakitermelés volt. Áprilisban még hó volt, szeptemberben már hó volt, mínusz húsz foknál már nem vittek ki bennünket az erdőre. Na, nem azért, hogy bennünket kíméljenek. Szovjet szabály: a lovakat nem lehet kivinni mínusz húsz foknál.”

Kelemen Gábor